

ACC. N:R M. 15067: 1-5.

Landskap: Skåne Upptecknare: Olava Andersson, Lunnarp  
Härad: Ingelstad Berättare: Anna Andersson ö. Yda Eriksson  
Socken: Kverrestad Berättarens yrke: hantv. hustru  
Uppteckningsår: 1960 Född år 1890-91 i Kverrestad

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

*Nystan och härvor. s. 1-5.*

*LUF 115*

*25/10-60*

Nystan och Hävor

Det spinnas samt nystades näu man skulle använda exempelvis en stilda strumpor, ventar eller andra plagg av det.

Man gjorde hävor av det för en krusa tvätt det och färga det ramma. I hävor var det också lättnad och förvarn det mot mal. Det kunde solas mja effekter. o. o. v.

Nystning: Det gick i nödfall och nysta samt direkt från spinneriet. Men man hade man en o.k. "kullavinda". Totte redskap av trä för viltet man kunde placera 3 a 4 spinneretsrullar. Kullavindan gick det lättare och nysta. Nystningen var en arbete som utfördes mycket noggrant. Det skulle en viss kvantitet och för en fast nysta, med en jämt och fint utseende.

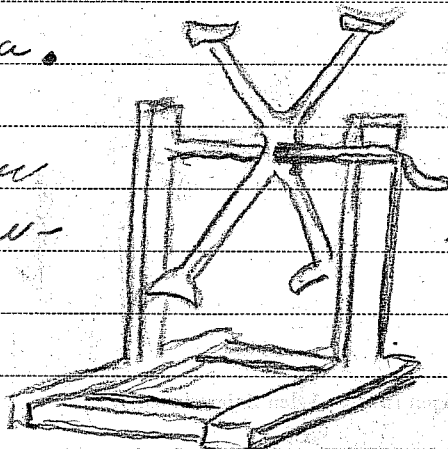
Samt nystades för en likt kapskrymlat



Det för är gammal så på så är var lätare än  
 förvara och bevara för mal. Det system  
 kunde inte så samma så effektivt sålas  
 som en häva. Det kunde man genom häv-  
 ningens mätning inmhäkt. Såsom nyas nämndt.

De sållare hävningssmedskapen har besatta-  
 ren ej höit Telas och ren så. De tillhör för-  
 modligen en äldre tid. Hävningssmedskap med  
 häkneverk är också för herra skanda. Som  
 det andra prisom såu tillförsäls i denna sak  
 har källa iogen kändom så. De varliga.  
 De här i trakter var en "härpa" med utseende  
 som denna.

svärgna  
 om armen  
 med en av-  
 var fästad



för är denna  
 gantärvan var  
 bestad. Den lästes  
 tagbar pinn som  
 i två hål.

Jonau ai vva keut ja haspan gich det  
läte ai häva gamt, ol även ai mäta  
innehållt i vaye häva. Det var nämligen  
ai visst mäta mellan korsarmarna ja haspan.  
Och ~~men~~<sup>medan</sup> man vrade keut räknades varven.  
Fästet ai visst antal vav band men med  
en särskild tråd som gamt ol gich en o.k.  
fäste. Vaya hävningen fortsattes tills man  
gich 5 a 6 fäste i vaye häva.

Ten vörjan trämades det spenna gamt  
eftest sammant i ai visst antal trådar 3  
eller 4 beroende ja vad för slag vörnad det  
skulle användas till. Från kullavindan ten  
spinnrocken gich trämningen. Det gick födan  
på så säi. Men det skulle en viss vana till  
för ai ja ai bra resultat. Det tog längre  
tid ai först nysta gamt ol sedan trämna  
ihop det. Men själva trämningen var

Lättare än utföra. Hållningsredskap med  
räknevish har iiggen av betätlarna och  
utau på en byggd museum i traktu. På  
förmodligen har något annat sådant redskap  
funnits här.

De nämnda redskapen förfärdigades  
oftast av kalfskinn eller lömska i gårdar.  
Ibland var de särskilt välgjorda och fint  
snidade och det löskouen och man skänkte  
dem som hölovningsgåvor.

Uttrycket för kämmen man iuk till.  
Personer förkunnade som en moderna uttryck  
för fidsje, De lilla sammankomna gemen-  
skapen i en häva.

